

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-הקורא עומד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים, ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא שלשה -היו שלשתן שלש פרשיות - קורין אחד אחד.													■
מדלגין בנביא, ואין מדלגין בתורה.													■
ועד כמה הוא מדלג? עד כדי שלא יפסוק המתורגמן.													◊
הני שלשה פסוקין כנגד מי?													^
כנגד תורה נביאים וכתובים.	רב אסי:												◊
ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא שלשה פסוקים, ואם היו שלשתן שלש פרשיות - קורא אחד אחד													■
כגון (ישעיהו נ"ב) כי כה אמר ה' חנם נמכרתם, (ישעיהו נ"ב) כי כה אמר ה' אלהים מצרים ירד עמי בראשנה, (ישעיהו נ"ב) ועתה מה לי פה נאם ה'.													■
מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה													■
קורא (ויקרא ט"ז) אחרי מות (ויקרא כ"ג) ואך בעשור.	ורמינהי:												◊
והא קא מדלג													◊
לא קשיא: כאן בכדי שיפסוק התורגמן, וכאן - בכדי שלא יפסוק התורגמן.	אביי:												!
מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה, ועד כמה הוא מדלג - עד כדי שלא יפסוק התורגמן	והא עלה קתני:												◊
מכלל דבתורה כלל כלל לא													◊
לא קשיא: כאן - בענין אחד, כאן - בשתי עניינות.	אלא אמר אביי:												!
מדלגין בתורה בענין אחד, ובנביא בשני עניינין. כאן וכאן בכדי שלא יפסוק התורגמן.	והתניא:												■
אין מדלגין מנביא לנביא, ובנביא של שנים עשר - מדלג, ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו.	תניא אידך:												■
המפסיד בנביא הוא פורס על שמע, והוא עובר לפני התיבה, והוא נושא את כפיו. ואם היה קטן - אביו או רבו עוברין על ידו.													■
קטן קורא בתורה ומתרגם, אבל אינו פורס על שמע ואינו עובר לפני התיבה. ואינו נושא את כפיו.													■
פוחח פורס את שמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו.													■
סומא פורס את שמע ומתרגם.	[ת"ק]												■
כל שלא ראה מאורות מימיו - אינו פורס על שמע.	רבי יהודה:												■
מאי טעמא?													^
משום כבוד	רב פפא:												◊
משום דאתי לאינצויי.	רבה בר שימי:												◊
מאי בינייהו?													◊
איכא בינייהו דעביד בחנם.													!
ואם היה קטן - אביו או רבו עוברין על ידו.	תנן:												◊
אי אמרת משום נצויי - קטן בר נצויי הוא? אלא מאי משום כבוד, קטן בר כבוד הוא?													◊
אלא: איכא כבוד אביו וכבוד רבו, הכא נמי איכא נצויי אביו ונצויי רבו.													!
פוחח פורס על שמע וכו'.													■
קטן פוחח מהו שיקרא בתורה?	בעא מיניה עולא בר רב מאביי:												◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-הקורא עומד		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ותיבעי לך ערום? ערום מאי טעמא לא - משום כבוד צבור, הכא נמי - משום כבוד צבור.	אמר ליה: [אביי]											!	◇		
סומא פורס על שמע וכו'.													■	<	
תניא, אמרו לו לרבי יהודה: הרבה צפו לדרוש במרכבה ולא ראו אותה מימיהם.													■	◇	
ורבי יהודה												?			
התם באבנתא דליבא תליא מילתא, והא קא מיכוין וידע. הכא - משום הנאה הוא, והא לית ליה הנאה.	[רבי יהודה]												!	◇	
ורבנן												?			
אית ליה הנאה, כרבי - יוסי.	[רבנן]												!	◇	
כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה (דברים כ"ח) והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה, וכי מה אכפת ליה לעור בין אפילה לאורה? עד שבא מעשה לידי. פעם אחת הייתי מהלך באישון לילה ואפלה, וראיתי סומא שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו. אמרתי לו: בני, אבוקה זו למה לך? - אמר לי: כל זמן שאבוקה בידי - בני אדם רואין אותי, ומצילין אותי מן הפחיתין ומן הקוצין ומן הברקנין.	דתניא, אמר רבי יוסי:												■	!	
כהן שיש בידיו מומין לא ישא את כפיו.														■	מ
אף מי שהיו ידיו צבועות טהים לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו.	רבי יהודה:													■	◇
מומין שאמרו - בפניו, ידיו ורגליו.	תנא:													■	◇
ידיו בוהקניות - לא ישא את כפיו.	רבי יהושע בן לוי:													■	◇
ידיו בוהקניות - לא ישא את כפיו. עקומות, עקושות - לא ישא את כפיו.	תניא נמי הכי:													■	
חיפני ובישני לא ישא את כפיו.	רב אסי:													■	◇
אין מורידין לפני התיבה לא אנשי בית שאן, ולא אנשי בית חיפה, ולא אנשי טבעונין, מפני שקורין לאלפין עיינין ולעיינין אלפין.	תניא נמי הכי:													■	
אלמלי אתה לוי פסול אתה מן הדוכן. משום דעבי לך.	רבי חייא רבי שמעון בר רבי:													■	◇
אתא אמר ליה לאבוה.														○	
זיל אימא ליה: כשאתה מגיע אצל (ישעיהו ה') ותכתי ליה, לא נמצאת מחרף ומגדף?	אמר ליה: [רבי]													○	◇
זבלגן לא ישא את כפיו.	רב הונא:													■	◇
והא ההוא דהוה בשיבבותיה דרב הונא, והוה פריס ידיה														○	?
ההוא דש בעירו הוה.														!	◇
זבלגן לא ישא את כפיו, ואם היה דש בעירו - מותר.	תניא נמי הכי:													■	■
סומא באחת מעיניו לא ישא את כפיו.	רבי יוחנן:													■	◇
והא ההוא דהוה בשיבבותיה דרבי יוחנן, דהוה פריס ידיה														○	?
ההוא דש בעירו הוה.														!	◇
סומא באחת מעיניו לא ישא את כפיו, ואם היה דש בעירו - מותר.	תניא נמי הכי:													■	■
מי שהיו ידיו צבועות לא ישא את כפיו	רבי יהודה:													■	<
אם רוב אנשי העיר מלאכתן בכך - מותר.	תנא:													■	◇
האומר איני עובר לפני התיבה בצבועין - אף בלבנים לא יעבור. בסנדל איני עובר - אף יחף לא יעבור.														■	מ
העושה תפלתו עגולה - סכנה ואין בה מצוה.														■	

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
--	-----------

		Talmud Navigator										
מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
נתנה על מצחו או על פס ידו - הרי זו דרך המינות.												■
ציפן זהב ונתנה על בית אונקלי שלו - הרי זה דרך החיצונים.												■
מאי טעמא?												^
חיישינן שמא מינות נורקה בו.												!
העושה תפלתו עגולה סכנה ואין בה מצוה												■
לימא תנינא להא דתנו רבנן:												‡
תפלין מרובעות הלכה למשה מסיני	[תנו רבנן]											■ ‡
בתפרן ובאלכסונו.	ואמר רבא:											■ ‡
מתניתין דעבידא כי אמגוזא.	רב פפא:											! ‡